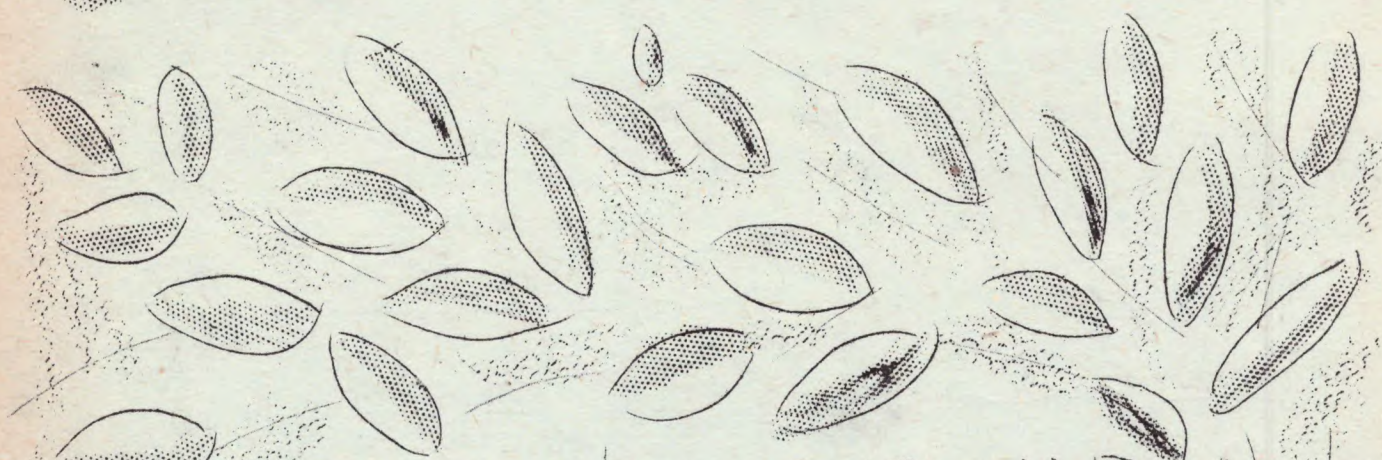

עכון החטיבה
 הבעת חיים
 שעה 15/2/1956
 פס. 6/70

דאו, העה חלק עבו
 פרק זמן לא קצר
 שלישי שעה רבר מאחרינו
 נגסה לסקמו על דפי
 עלונו.

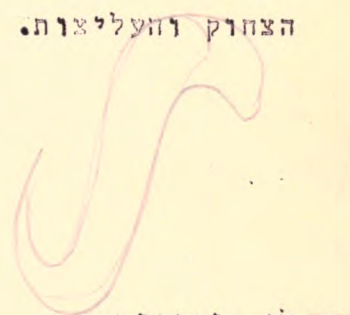
... בקצב הזמן ...

- * התקינו שני ערביים עם כנס ועדות התרבות. באחד מהם אנו הדגמנו את ערב שירה, וריקודים. ואילו את השני ערך הכנס ורוכז במסיבה זו מיטב החומות שלמדו.
- * לאחר שראינו את סיני אם בעינינו ואם בדמיון, הזמנו את החיילים לספר על חיותיהם ותפקידיהם במבצע "קדש". ואכן נעים להפגש עם בוגרי החטיבה!
- * חופש חגוגה נשא הפעם אופי מיוחד. אם עד כה, היו עיקר הבלויים הקולנוע וההצגה, הרי הפעם "לבש" החופש רוח חלוציות ויזמה עצמית.
- גיורא, עמית ועמוס חגרו תרמיל על שכם והצטרפו אל הנוער העובד. טיולם היה - אילת וסריבתה וטיפין מסיני (עקב קלקול המטאית). מה טבלט בהם בחזרה, היו סמני "האוכל והבריאות" עקב התזונה.
- חמר וישראלה לא פגרו אחריהם והצטרפו אף הם לטיול מאורגן של גרעין "לנגב" הספיקו להיות בישובי הרצועה ובחלק מצפון סיני והכירו המון חברה.
- צבי זנח את היבטה, והציג כף רגלו על המשחתה "איברהים אל אורול" היתה לו הרגטה, כאילו הוא עצמו כבשה...
- מנשה הספיק להקיף את הרצועה וצפון סיני (בתמיכת ז.ה.ל.).
- כתבותינו לעניני שוטטות שולה ואריאלה חגרו אונץ, כובע, תרמיל ומקל ו"החר-מפטו" על אוטו עם חיילי הצבא, עמם זכו לבקר ברצועה ובצפון סיני. הנקודות בהן התרשמו במיוחד היו: כאן תהילה, אב עגלה, קסם יח, קדש ברנע, ראש הנקבה וערט אל. דחפו אזניהן אל מערכות הצבא וקבלו הסברה מלאה.

- * המבצע בה' הידיעה היה ללא כל ספק החנוכידה, שהקיף בלי יוצא מן הכלל (כמעט) את "הילדים" מכיתה ב' - עד י"ב. יום זה הטאיר לכולנו חו-יות רבות ואורגן למופת.
- * בימי חופש חנוכה ארח תאנו את כ-נס ועדות התרבות של החטיבה. נצי-גותינו היו רעים ואילנה. הכנס נ-משך שלושה ימים.
- * זו השנה הראשונה, שאת החטיבה בא לציין סיום שליט של שנת הלימודים, שהתבטא במפקד נאה ולאחריו, התפצל התא לשתי שכבותיו שכל אחת מהן סכמה את השליט בעבודה, בחברה ובלימודים. בשכבת נעורים הצטיינה האוירה הטובה שהושפעה לא מעט מ-קטור הנאה של המועדון. בשכבה ה-בינונית גם כן הצליחה המטיבה.
- * מכת העכברים נתנה את אותותיה ב-שדותינו שבנגב. וכיתות ט' וי' ירדו להצילים.

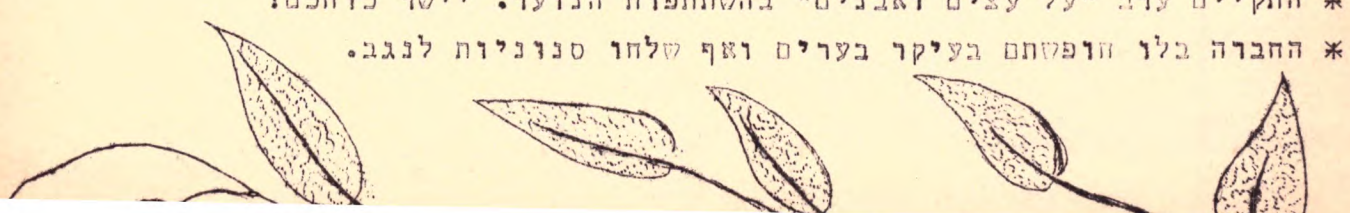
שכבת נעורים:

- * התקיים ערב "עלומים ספרותי" כמ-תכונה "משא" שנשא בחובו צורות כתיבה שונות כגון: ספור, שיר, מחזה וחומרי. - הכל תוצרת עצ-מית.
- * התקיים ערב שני של לימוד שירה וריקודים. נוסף על הזמר, שרו בו הצחוק והעליצות.

שכבה בינונית:

- * נערכה מסיבה "להודו" שהיתה אחת המסיבות היפות של השכבה.
- * התקיים ערב "על עצים ואבנים" בהשתתפות הנוער. יישר כוחכם!
- * החברה בלו חופשתם בעיקר בערים ואף שלחו סנוניות לנגב.

גבלי נהנהים

כיתה ל':

אנו עמדנו על החקופה שלאחרי נפוליאון וכעת הנושא הוא: רוסיה. בספרות אנו קור- "המלט". בתנ"ך אנו קוראים את בראשית ומ- שוים אותו למקורות זרים, כגון: המיסולו- גיה היננית. בפליטיקה: תורת החום. אלגב- רה: פרוק לגורמים, כימיה: על הלוגנים ו- גפרית. כל אחד עושה נסיונות לבדו ובודק את החוצאות ולפיהן ממלא טבלאות.

כיתה י"א

המקצועות בהם משתתפים כולם הם: ביאלוגיה, הומניסטיקה, אנגלית, אלגברה (פרט ל-2).

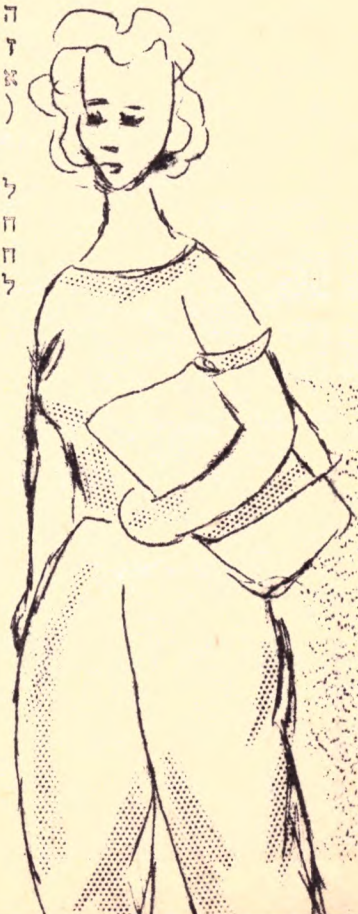
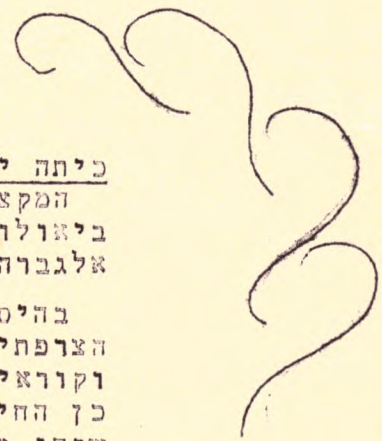
בהיסטוריה: אנו למדנו על המהפכה הצרפתית וכעת לומדים על נפוליאון וקוראים את המניפסט הקומוניסטי. כן החילוננו לקרא השנה פילוסופיה שזהו מדע מעניין. קבלנו למקצוע זה מורה חדשה ואנו עובדים הרבה "עבו- דה עצמית". יש לציין שאנו מלאי טיפוק. באנגלית: ספרות אנגלית ו- אמריקנית. בביאלוגיה - על גוף האדם. כעת אנו עובדים על הפרק מה- זור הדם. בחוג לספרות אנו עובדים את הפרק: הרומנטיקה בספרות הקבוץ (זהו חוג משותף לנו ולכיתה י"ב).

כן החילוננו עם יתר שתי הכיתות לעסוק בחוגי עבודה שהם 4 במספר. חוג לגידול צמחים, לגידול בעלי חיים למכניקה וחוג לחינוך. בכו- לט ההשתתפות גדולה.

כיתה י"ב

הכיתה ככלל לומדת הומניסטיקה וביאו- לוגיה. יתר המקצועות נלמדים בחוגים.

למדנו על רוסיה הקדומה ע"מ ללמוד את התפתחות תנועות הפועלים. ההתפתחות הק- פיטליסטית והשפעתה על תנועת הפועלים. כרגע מברורים את התפתחות תנה"פ בארצות הקפיטליזם. בתנ"ך אנו עורכים סקר על ס- פר שמואל ומדברים על המגמות השונות ל- פי עורכיו והעת בה נכתב הספר. בביאלו- יה - על בעיות החורשה. באנגלית: אנו קו- ראים ספרות אנגלית ואמריקנית וכך מאמר מדעי. המקצוע הריאליסטי הוא: הטריגונו- מטריה. אלה שאינם לומדים זאת עוסקים ב-

ובחברה

ואיך נסכם / לילו בחברה?

לאחר הסליש כבר הותנה ברור השנוי שחל בחברה לגבי השנה שעברה. לדעתי ישנה הרמוניה מתאימה בשילובן של הכיתות בשכבה ובמלוי החובות. קיימת הגנת הזולת. החברה יודעת לעניין את כל הפרטים בפעולות, במפעלים ובעריכת מסיבות. גם הועדות ידעו למלא יפה את תפקידן ולכן כדאי להקדיש תשומת לב לבחירת האנשים לוועדות.

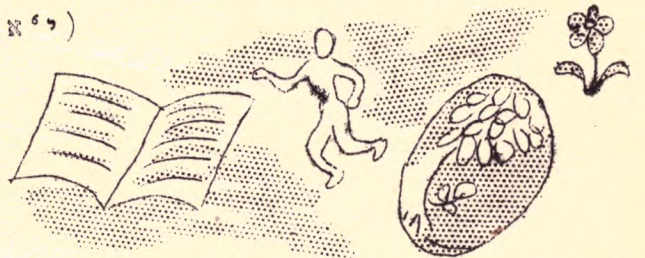
אני מוכרחה לציין בסיפוק שהשנה החברה הגיעה להישגים חברתיים יפים וזאת אוכל לזקוף על השבון הסדר הלימודי החדש, אשר מאפשר לכל אחד למצא בו את מקומו. זה פתר בעיות חברתיות רבות. אם שיחות החברה של אשתקד נטאו אופי של בירורים על דברים יוצאי דופן, הרי כיום אנו דנים על בעיות עקרוניות כגון: עתיד מטק ב'ס,

הקשר בין החטיבה והנוער העובד, הדרכה מוגברת במעברה. כיום לא יתקבל לחברות באם לא ימלא כראוי את משימות המועמד-ות, הכולל סיום 12 כיתות, הסתתפות ה-מידית באסיפות הקיבוץ, יחס לעבודה ו-כו'. כזאת היא החברה בקוים כללים. ב-כל מורגשת עליה, נדע לשמור על מה שה-שגנו ועוד נוסיף ונתקן את שיש לתקן. (י"א)

הסליש לעבר בעיני מטפלת

נשאלתי ע"י מערכת "עלומים" מה דעתי על הסליש שעבר? ודאי תשאל המ-ערכת עוד כמה חברים ולפי זה אענה מבחינתי, פינתי.

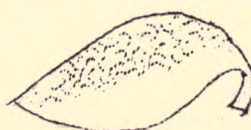
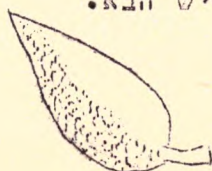
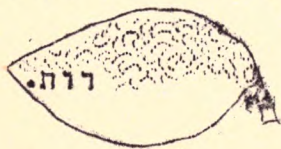
בעבודת הבקר הרבה יתרונות, אבל החשוב מכולם הוא זה, שארגון העבודה מוטל על החברה והיא רוצה עצמה אחר-אית לבחצוץ העבודות. אל נחפש אחר לקויים, שמתגלים פה ושם, אלא, נקרה שבמשך הזמן הם ייעלמו. תוצאות עבודת

הבקר בולטות לעין וכולנו נהנים, ונפרדים בלב קל בכל בקר מעוד קצת עזובה. אבל יש עוד יתרון פחות גלוי ולא פחות חשוב, זוהי ההתגברות של כל אחד ואחד. אך בכל זאת נדמה לי שאם ההתחלה היתה קשה, הרי שצעדנו צעד גדול קדימה.

נדמה לי שהמאורעות בזמן האחרון דוקא הם, המצינים את התקופה שעברה זה עתה. מחטבתינו היו נתונות למערכת סיני. ומה יש לנו כחברים שלא נלחמו בחזית ללמוד מימים אלה? בלב כל אחד מאתנו עלו ודאי הרהורים רבים ולא אבא לסכם דברים, אבל כמה נקודות הייתי רוצה בכל זאת להעלות. קודם כל, החברה העמידה עצמה לרשות המטק ומובן שכל אחד מלא תפקידו באחריות ומסירות... אינני יודעת אם הרגשתם כמוני שבזמנים קשים יכולה החברה לעזור ליחיד, וכל העוזר, נעזר בעצמו.

נדע גם בזמנים קשים לעשות את מלאכתנו, והסקאת הפרחים שנשתלו אך אמט, תעזור במידה מסוימת גם לחייל בחזית. בתי אמרה לי: "למה החברים כל כך הרבה חפרו, במילא ידעתי שננצח". טוב שלילדים יש אמונה שלמה בנו; ואנחנו חייבים לספח אמונה זאת. והנה באו ימי החול, ואנו שבנו למסלול הרגיל, נשתדל לא לראות בו רק את השגרה, ובאחל לעצמנו עבודה פוריה ושלווה בסליש הבא.

איד פאסכענים מאהנכינע

סקירה על הלימודים (בשליש הראשון)

בשליש הראשון של שנת הלימודים התנהלו הלימודים בדרך כלל כסדרם, פרט לכיתות הגבוהות. כאן קוצר השליש בראשיתו, עקב צרכי העבודה במשק ובאמצעותו עקב ההפסקה שחלה בימי קרבות סיני, כתוצאה מכך קופח זמן הלימודים בכיתות הגבוהות וחלו פגמים גורמים מסוימים בבצוע תכנית הלימודים.

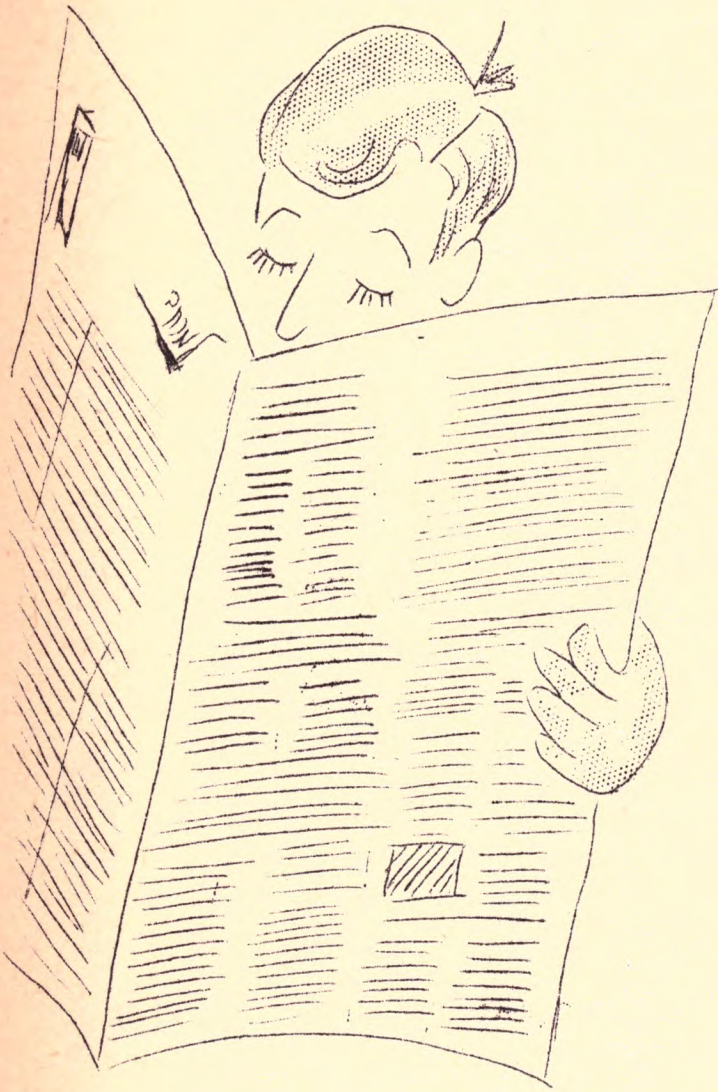
נציין קודם אחרים שנסתמנו בשליש הזה במהלך הלימודים בכיתות הגבוהות, הן מצד הלומדים והן מצד המלמדים. במקצועות אחדים חלו חילופים בקרב המורים והימים הראשונים היו ימי תהיה הדדית על הקנקן, עד שהספיקו להכיר אלה את אלה. בדנך כלל ניתן לאמר כעת, כי אין יסוד לאי שביעות רצון, הן מצד המורים והן מצד הלומדים. ניתגלה יחס רציני ללימודים מצד בני החברה, קיים מתח לימודי ניכר ובטוחני כי גם הלומדים הרגיטו באופנים הרציני של הפרקים הניתנים להם ע"י המורים.

אין להתעלם מהקשיים. רמתם של הלימודים בגיל הנעורים בגיל הנעורים נבחנת במידה רבה, על פי מקומה של העבודה העצמית ובנידון זה לא פותחה עד כה היכולת המלאה ומסלול זה של הלימודים מחוספת עדיין לא במעט. לא בכל הקבוצות נקנו ההרגלים של עבודה עצמית ראויה לשמה ובהמשך השנה יש להקדיש לכך תשומת לב מיוחדת.

כידוע אקטנו השנה דרכים-להתאמת הלמידה בגיל הנעורים ליכולתם השונה של הלומדים. בלימודים הריאליסטיים ניתנה האפשרות של בחירה במסגרות מסוימות וכן הוקמו חוגים במסגרת הלימודים, בתוכם גם החוגים ללימוד תיאורטי של ענפי העבודה (חקלאות, חינוך, טכניקה). טרם ניתן לסכם את הנסיון המועט, נציין רק כי גם פתרון זה אינו שלם עדיין. הוא מקיף אך את הלימודים הריאליסטיים, וזאת בכיתות י"א וי"ב בלבד. על אף ההדרה החדש נותרו עוד חברים שלא מאו את מקומם המלא בלימודים ואת הדרך הזו עלינו עוד לשכלל אם ברצוננו להמשיך בה.

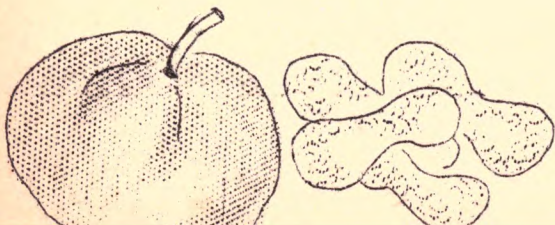
בכיתות היסוד חל בסנים האחר-רונות גיבוש בתכנית הלימודים ובשליש זה נותן הדבר את אותותיו במידה ניכרת. בכיתות הצעירות מתנהלת העבודה על פי התכנית המקובלת כלום ברוב בתי הספר של קבוצנו והיא מבוססת על מחזוריים שנתיים הנותנים בסיס ראשון לבני ין הלימודי בטחוי הטבע, המשק והחברה - המדע והעם. את לימודי השליש הזה ציינה רמה נאותה ולימוד ענינם של הילדים סביב פרקי הלמידה והעטיה. כאן יש לציין דוקא השגים בעבודה עצמית ובפעילות עצמית, באחדות הכיתות. הישגים אלה אינם שווים בכל כיתות היסוד, הולח חזרתם של המורים מכוונת לביסוס יסוד חשוב זה בכל הכיתות.

קרוב ל-300 מבני גבעת-חיים וחניכיה הוסיפו במשך השליש הזה דעת רחשו ללימודים חדשות. פת-

השליש...

יכנ - פסיכולוג

ועדת בגינות

בשיפורים

לא אבא להתפלסף בפניכם הרבה, אך יודע אני שמאז קום החברה בגבעת-חיים היתה ועדת השיפורים השנואה ביותר על החברה ולא היה לה כל ערך. היתה זאת למעשה ועדה סמלית, אשר בקושי ידעו על קיומה. זכורתי יפה לכולנו כל ההחלטות על גיוסים שנחבלו בבוז, ואילו ניתנה אז ההזדמנות, היו כולם עטים על "הטרף" וקורעים אותו לגזרים. והנה ראו זה פלא, הועדה הנכבדת הזאת הפכה לאחת הועדות הפעילות בחברה.

ראוני לסקור בקצרה את שנעשה על ידינו. בהתחלה נערך גיוס, שעבר בהצלחה, והנחיל את היסוד להמסך עבודת החברה בגינות. כן הוחלט בחברה על חצי שעה עבודה בבקר, לפני התחלת הלימודים, הכוללת: שטיפת שרותים וחדרים, ועבודה בגינות. יש לציין שהעבודה מתבצעת במלא היקפה; (פרט להשתמטות חבר זה או אחר). לאחרונה הוחלט בחברה שבכל שבת יעבדו 15 חברים בגינות. ובאשר להמשך? - אנו שואפים להגיע לזה שכל קרחת או צמחית בו בטוח הצריפים תיהפך לנוי תרבותי. מה נעים אז יהיה לחזות במחננו. בהכנסך תראה דשאים מקוצצים, שפילים נקיים ושלל צבעי פרחים מרהיבי עיניים.

מרכז הועדה:

ועדת תרבות

פעולת ועדת התרבות התבססה עד כה על ארגון חוגים ועריכת מסיבות בערבי שבת. החוגים שמונים משתתפים רבים באופן יחסי הם: חוג לתקליטים, חוג למלאכת עץ, חוג למלאכה במתכת. החוג להכרת הסמים טרם החל בפעולתו מפאת גורמים שונים ונקודה שהוא יתחיל מיד לאחר תום מועד חנוכה.

ערבי ליל שישי הם רבים ומגוונים. בחלקם מוצלחים יותר ובחלקם פחות. יש לציין שחוג מקורים יוצאים מן הכלל, לא היו ערבי שישי פנויים מתכנית. כמו כן החילונו בסדרת שיחות עם מרכז המסך, שכונתן להעמיד את החברה על מצב העבודה במסקנו. פעולת ועדת תרבות תלויה בהרבה בחברה עצמה. השתתפות בחוגים ובערבים השונים מוסיפה ומעודדת את הצלחתם.

חברי הועדה:

ממערכת הקומונה

תפקידנו למעשה הוא לטמור על הקיים. במחסן הקומונה יש לנו ציוד מחנאי מספיק, אולם הציוד הטיוולי דל מאוד. עם תחילת פעולתנו סדרנו את המחסן (לא מאמינים - בואו לראות). אפילו צבענו בצבע כחול את מנו-רות השדה, ממש תענוג להביט עליהן. ובאשר לכיסוינו - הרי שגם אם תנערום הרבה - לא תמצאו ולא כלום.

מזכירות

בראשית השנה, לאחר בחירת הועדות, בחרה המזכירות נציג אחד משלה, שיחיה המקטר בין הועדות והכינה עם כל ועדה ועדה תכניות לפעולה. מן הראוי לציין, כי הועדות פעלו במרץ והקלו ע'י כך על הועדה המרכזית. לדיוניה הפכו לבירורים שוטפים בעניינים שונים והכנת תכניות ועיוניות ועיוניות לשיחות החברה, שהתרוקנו מתוכן ברורי הגנבות, הע-שון וכדומה. כן נציין את הקשר ההדוק עם המורים, המקל על החברה בעניינים רבים.

ב-29 לצוקטובר כאשר פרצה המלחמה, "נוטלנו" מספול הלימודים ונחלצנו לעזרת המשק. בזמן המלחמה לא התנהלו הפעולות כסדרן, אך עם-זמם ההאפלה ויחר פגעי המלחמה. טבו חיי החברה למסלולם.

על "עלומים"

נו חברה, את "עלומים" ברוך השם אתח מכירים, גם כעתון וגם ככה...ב-חיים. הפעם נדבר דוקא על "עלומים" העתון. השם "עלומים", ניתן לעתוננו רק לפני חמש שנים. לפני כן, היתה צורתו שונה ושמותיו אחרים: "הסגור", "ניבים" וכו'. תמיד הוא בטא את החברה אך לא תמיד יצא ברציפות. אנו יודעים, חברים, ש"עלומים" שלנו יוצא כעת אחת ל-3 שבועות וזו עבודה בהחלט לא קלה. אך איך אומרים אצלנו נו? "איך דבר העומד בפני הרצון". אלא ש"לצרת" כולנו צריכים אתם ל-חף פעולה עם המערכת. אנו רוצים בהזדמנות זו יקחו נה החברים כל זאת לליבם באמת. בודאי ידוע לכם שהשנה פועלת ועדה חדשה ולא מנוסה ועומדים בפניה, לא מעט קשיים ומכשולים.

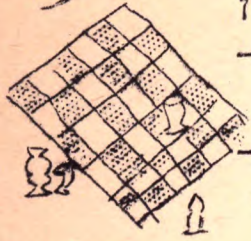
רוצים קצת מספרים? ובכן: עד כה הוצאנו 6 גליונות של "עלומים" והמספר מיום הולדתו של בעתון עד היום מסתכם ב-70 גליונות. מאז הוצא העתון לראשונה, עברו בערך 10 שנים.

מ.ע.

ועדת המועדון

לא פעם יצא לי לשוחח עם כמה חברה על פעולותיהן של הועדות השונות ותמיד כשנסבה השיחה על ועדת המועדון היה מתעורר ויכוח: האם הועדה היא בסדר או - פשוט בטלנית? תחת אשר נסביר לכל פרט, אספנו אינפון-רמזיה זו והכאנוה לידיעת הצבור כולו ונקוה כי שו-רוח אלה יספקוהו.

ובכן: בתחילת השנה בחרנו לוועדה זו, מכיון שחטבנו למתאימים ביותר ולכן גם החילוננו מיד בפעולה. לא פשוט ולא נעים הוא הדבר לגשת מידי פעם לנדנד ולהזכיר כי המועדון ריק. אין סוככים, אין משחקים והחברה "הפנויים" פשוט משתעממים. האשם הוא לא בנו ולא במישהו מסוים. הכסף לא תמיד מופיע כשהוא מבוקש.

והנה עבר כבר שלישי/

והמועדון הפך לעסק ביש/

לא תמונה ולא ספר/

לא משחק ולא היתר/

בקיצור - בזבוז של זמן/

כי הועד הוא בטלן./

וכעת, ראו נא - כלל לא התיאטנו/

הסוככים קבלנו/

הקיר והתקרה סידנו/

וגם את הסמלים תלינו./

ולבנים נאמר: את המשחק האהוב עליכם לא קבלנו, אך אנו מקוים כי תוך זמן קצר תקבלו את משחק השחמט. שח כזה שאפילו לא חלמתם עליו.

חברה - שמרו על הרכוש הקיים ואז נוכל לרכש דברים נוספים. ירבה המשחק והספר ביניכם והמועדון, חבריא, לשרותכם.

הועדה.

אל עולם ה"ספורט".

הצצה קלה בחכניות ועדה הספורט;

חכניות כלליות: אליפות ענפים, משחק לילה, אליפות פינג-פונג ומחנן. מרץ רב נכון? חכו זה עוד לא הכל. יש עוד חכניות והן: שח, מסע חוליות ואטלנטיקה קלה. החכניות בספורט היתולי הן לא כל כך היתוליות: א) בחירת מלכת היופי בין הבנות. ב) מלך הגוף המסולש בין הבנים. (התגלה שמלך הז'לובים הוא - תנחשו...)

עד חנוכה צריך היה להתקיים יום ספורט היתולי, שהחבטל בגלל אי רצון הפליגמ-טים להניע את אבריהם הקפיציים. בקריאת ס. א. פונה הועדה לחברה: התגייסו במלא המרץ לפעולות זלימי ספורט, היות ועוד טרם התגלתה מנהלת הועדה שרה דגן שנעלמה ביום שבת בגיוס לבטנים ומאז אבדו עקבותיה. מחוסר מנהלת עומדת הועדה בפני פרוק גמור לצרף לב הבנות. ידיעה שהגיעה באחור: נעמי ואיציק החליטו לעודד ולחזק את שברון ליבה של הועדה ועזרו לה לבצע מפעל המוני נאה "החננוכידה" שכלל את כל ילדי בית הספר מכיתה ב' - י'ב והנוער.

על הגובה עמד, כמובן, סגן מפקדת הקבוצה המנצחת "צביקי".

השינה הבינונית: יחידים

עבודה

חברה

כיצד אנו מטכמים?

בכל מטכמים את השליש הראשון של השנה, אם בטבע ואם בלימודים ובחברה. מכיון שכיתה זו היא הצעירה שבטכ-בה, ולא הסכים אף אחד לכתוב על סיכומי של השליש, ה-פסטים יושבים על הדשא ומסוחחים על הא וכל דא.

כאשר התעתי את רצוני הן ענו קצרות ובהחלטיות: "מורגש שנכנסנו השנה לשכבה הבינונית. ישנה יותר פ-עילות חברתית מאשר כיתתית".

"אחת לכמה זמן מתאספת הכיתה, פרט לפעולות הכית-תיות השבועיות?"

"מדי 3 שבועות - לעשות שמח".

"מה למדתם בפעולות החטיבה?"

"למדנו על הקומונה, הקליטה ועל הנוער העובד. ב-צענו ספורט שימושי, א"ש לילה וכעת אנו עושים קופ-סה לחרקים". "אוי, זה נורא לתקוע בהם סיכה" מעי-רה אחת בטרנד ראש. "אני לא אמלא את קופסתי" מו-סיפה אחרת.

"מדי פעם מתאספת הכיתה ללמוד שירים וריקודים עם אילנה" -

"ומה בלימודים, חבריא?" על זה הן התקשו לענות אך לבסוף המטירו עלי ברד של מילים ומה שקלטתי כתבתי: "קבלנו 2 מורים, אחד לכל המקצועות ואחת ל-לאנגלית ולש ניהם שיטה חדשה. למדנו בהיסטוריה כל-לית על יון ובהיסטוריה עברית על החטמונאים. בטבע על תזונתנו ובתנ"ך על יחזקאל. באנגלית התקדמנו ה-מון. נוטף על כל ההכתבות, הקריאה ושעורי בית עוד נלמד לטיף".

וכאן נעצר שטף הדיבור והן לא ידעו מה להוסיף ו-לכן הבטיחו למלא את החסר בסוף השנה. לפיכך לא נו-חר לגיאלה... להתאזר בסבלנות.

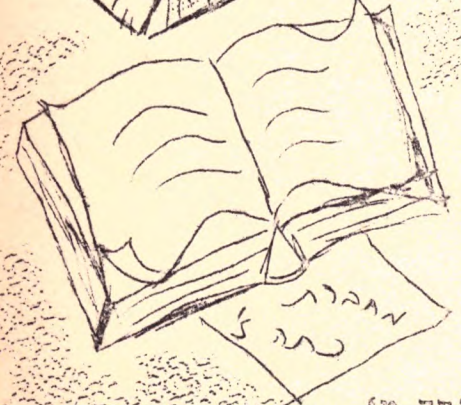
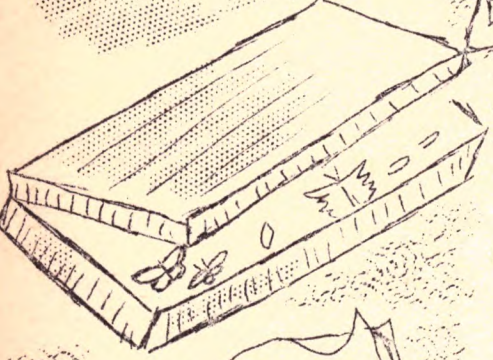
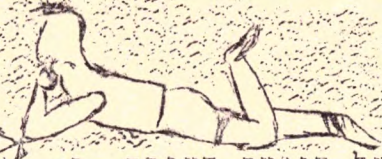
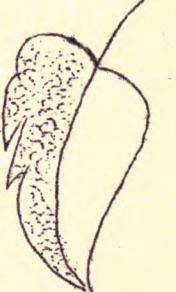
הלימודים בכיתה ט'

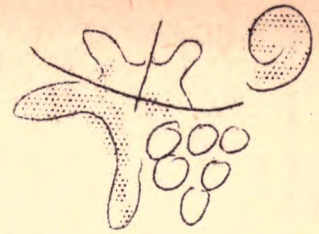
שלא כבטנים הקודמות אפשר לשכם את השליש הראשון לשנת לימודים זו בכיתתנו כשליש משיע רצוף. אין אני רוצה להצטדק ולאמר כי בשליש זה הצטיינה הכיתה במיוחד, אבל ביחס לשנה שעברה ולפני כן אפשר לאמר בפה מלא שיש התקדמות. אחד הגורמים לנצחון היחס הטוב והמשמעת, על היחס הרע, הוא קבלת החברות של הכיתה על השכבה הבינונית, סדרטה אחריות לא רק מהועדות, אלא מהכיתה כולה.

בתחילת השנה נתקלנו בקשיים מסוימים לגבי ארגון החברה, שהראו את אותותיהם גם ביחס ללימודים. אבל במשך הזמן נכנסו העניינים למסלולם. עם ימי המלחמה והכרוך בה, כשעסקנו באמונים, נבעו פרצות בטטה הלימודי והחברתי. אך עם תם ימים אלו, טוב הוחזר הסדר על כנו ויש אפשרות לשי-פורים רבים. ישנה בעיה רצינית אחת והיא הקליטה. לכיתה בת 19 ילדים, הוכנסו עוד 7 בנים. קליטה היא חובת הכיתה, כי זהו "סעיף" ראשון להר-הבנת הטידיאל שלנו, אך לא הכל שפיר בנוגע לזה. היחס אל המורים השתנה וקצת בעזרת שיחה שאנו יזמנו. קצב התקדמותנו מהיר. גם לעבודה השתנה היחס וזה בשתי צורות. האחת היא של החברה העובדים במקומות קבועים והשניה של "הפקקים" המהווים את הרוב. כדאי היה לסדרנו למקומות קבועים, כי אז ישתפר היחס עוד יותר.

ולסיכום: אין זה הכל מה שאנו מסוגלים לעשות ככיתה, יש עוד להו-סיף ולחקן ואיננו מומרים נואש. אנו מקווים לחקן את המעוות לא רק בהח-לטה, אלא גם במעש.

דוד (ט')

מברק מפעולות הועדות בשכבה הבינונית

ועדת ספורט: פעלה במרץ ונקוה שתמטיך כך. נערכו מסחקי כדור סל, מחנוך ליומיים יום ספורט בברכה, אליפות פינג-פונג.

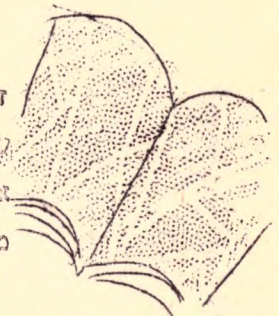
ועדת תרבות: המסיבות שהיו בטליט זה: ערב עתון חי, ערב חיל הים, ערב שמח, ערב זאלות וחסובות וערב שהוקדש להודו. כולם עברו בהצלחה.

הועדה המרכזת: במסך השנה היו כ-3 שיחות, לבהך בחרו ועדות, דנו על יחסם של הילדים לפעולות השכבה ונמטרו הודעות. כעת ישולבו שיחות החברה עם חוג המאזינים ז.א. שאחרי כל שיחה, תהיה הרצאה של אחד מחברי המסק על המצב בענפים.

הלימודים בכיתתנו

התחלנו את הלימודים במרץ רב ובחסק, אך עתה זה הולך ופוחת. התקדמותנו אינה מתעכבת, יתכן שזה הודות לשיעורים הרבים ואולי הם המוציאים את המרץ. עברו עד עתה אך 3 חדשים, אולם אנו ש- מחנו לבא החופש. ההקטבה בשיעורים מועטה (אך את השיעורים מכינים) ולכן שרה אינה מרוצה.

אבל למרות הכל, כל איט העובר בערבים ליד כיתתנו יכול להבהיך שאנו כיתה לומדת. המורים מתאוננים על הליכלוך הסורר בכיתה, על אי הסדר וחוסר ההקטבה וזה אנו צריכים לקחת לתשומת לבנו ולטנות את המצב. גם החברה לא במצב תקיך וזה גורם לפעמים להפרעות בכיתה.

והרי החומר שהספקנו לעבור עד עתה:

בהיסטוריה עברית למדנו על תקופת המסיחים בזמנם של דוד אל רועי זעתה אנו לומ- דים על היהודים בארצות אירופה.

בהיסטוריה כללית על העמים האנגלו-סכטים. הגענו לתקופת אליזבת לבית טיודור.

בתנ"ך אנו עוסקים בלטיהו. יתר הנושאים אינם חשובים כרגע. המצב מראה השתפרות וישנה תקוה לטובות.

(ה' יהודית)

העבודה

השנה נכנסנו לסידור העבודה הכללי, אך אין להגיד שזה הספיע על העבודה בכי- תתנו לטובה. החברה מתיחסים לעבודה בזלזול כקודם ולא מעריכים אותה כראוי. זה זמן רב שאנו מחכים להכנסנו לסידור הכולל, אך בין המחנכים היו שהתנגדו לכך.

את העבודה מסדרת אצלנו המטפלת, בנימוק שאנו צעירים מדי מלהכנס לענינים של סדרן העבודה ולראות את המחזות שמתרחשים מידי יום ביומו סביב הסדרן. לבושה נחשב לנו דבר זה, אך אין ברירה.

השנה בנו עובדים שעתיים אחה'צ. יש לציין לדעה שהחברה מחכים לגמר העבודה כבר מתחילתה ומונים את הדקות. ברור שהתוצאה היא: הספק גרוע. איט אינו חושב להעלותו. למצב זה צריך לבא פעם סוף! מה יהיה כשנתחיל לעבוד יום שלם? צריך להתרגל לעבודה יעילה, כי סוף סוף עליה אנו חיים.

נקוה שהמצב ישתפר ויגיע זמן שגם בני כיתה ח' יתרגלו לשעתיים רצופות של עבודה פוריה.

דינה (ח')

ע, ובתורה של ע

דעתי על השכבה הבינונית

נראית כתיבתי אמסור בקצרה על המצב בשכבה הבינונית. עם תחילת השנה נערך מחנה של יומיים ובטיחות הרעיוניות דובר על כל הדברים העומדים על הפרק. אחת הבעיות היתה יחסם של הילדים לחברה. הוחלט כי אין לזלזל בפעולות החברה ולעשות מאמץ במבצעי החברה. אך כל הסיחות נשארו בגדר החלטה, באופן מעשי לא מורגש שום שנוי, להיפך לחברה אין שום חשק לעשות כלום, אפילו לא את הדבר הפשוט ביותר. במידה מסוימת הפריע המצב הבטחוני ששרר בארץ, לפעילות סדירה בחברה.

כעת המדריכים נמצאים בבית, ויתכן שרק בשליש הבא נתחיל לפעול ברצינות. במספר שורות אלה דובר רק על בני השכבה, אבל תמיד עלינו לרואות את שני צדי המטבע והוא יחסם של המדריכים לפעולות החברה. משום מה הם החליטו לפרוק מעליהם את עול החברה ולהטיל עלינו את כל אחריות השכבה. אין זאת אומרת שאנו לא צריכים לעשות כלום ולקבל הכל מן המוכן, אך לדעתי כל מדריך חייב לתת את יכלתו המקסימלית להפעלת החברה. לסיום עלי להזכיר שוב לילדי השכבה שכל ילד כפרט חייב לתת את ידו למפעל ולעזור לפחות מעכשיו, לחתור למסלול ולהיות חיים חברתיים נאותים לחברתנו.

בחברה

אאחל לכל החברה הצלחה בפעולות

כיתתנו נכנסה לשכבה הבי-

נונית. כשעברנו לשכבה הבינונית

רצינו שיהיה טוב יותר מאשר

בשכבה הצעירה. אל תיכף בהתחלה

לא הואתה הכיתה הגבוהה בינינו

את שהצטרפה להראות בתור בוגרת

בשכבה. היה מקרה שבאחת המסיבות

מצאו לנחוץ להסתלק ונמוקם היה שהם

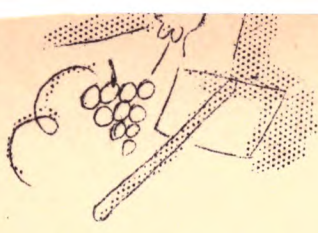
מקרה יוצא מן הכלל.

החברה וגיבוש השכבה.

רעיה (כיתה ט').

אפילו אם ועדת התרבות לא כל כך מצליחה בערעכת המסיבות אז צריך להתחשב שזו רק התחלה (צמחם לא כל כך טובה) וצריך להביא גם רוח טובה ולהסתדל לעזור למסיבה. לעליהם אני מתרשמת שהמסיבה היא לא של השכבה אלא של הועדה. (אני רוצה להעיר ש- צריך לקיים יותר מסיבות עם השכבה הבוגרת לאור המצב הקיים אצלנו). תמיד באים בטענות טוענות התרבות לא בסדר, שהיא "מחורבנת" ובכלל לא יודעת להביין מסיבות, אך היתה מישהו שנקף אצבע להצלחת המסיבה? אינני רוצה להוציא מכלל זה את המדריכים. לדעתי עליהם להופיע למסיבות ואז יהיו סכויים להצלחה. לסיכום: על המדריכים להגיש עזרה, ועל החברה להביא מצב רוח מרומם לקראת השליש הבא. נעלה ונצליח.

אפרח(ז')

פשוט

ברחבי השעק

פסח תשי"ז (ממסיבת סיום השליש)

כתבנו לענייני פעילות ששיגר אלינו כבר מכתב אחד לפני כ-3 חדשים חוזר וכותב אלינו:

ראשית עלי להתנצל בפניכם שלא כתבתי לכם עד כה; פשוט, אני עסוק מאד ולא היה לי זמן. שנית, חברה, אני מת מרוב התלהבות! לפני מספר ימים החלטתי לעשות סיור כולל.

יצאתי לי מהדרי בשעות שלאחר הצהריים ופניתי קודם כל לעבר משק ה"ס. כבר ממרחק הבחנתי בקולות התרנגולות והכבשים ואפילו בנעירתו של החמור. מה אומר ומה אגיד, המשק ממש אדיר. כל כך מסופח ומטופל והכל בו רוחש בעלי חיים. תסלחו לי אם אומר, אבל הברוזים פה יותר שמנים מאלה בברוזיה הגדולה, ו"דוקא פה" אומרים העובדים, "בכלל לא סוחבים".

בדרך הביתה פגשתי את גיורא. עליכם לדעת שגיורא הוא הכי חשוב ממזכירות: ראשית, מטום שבחופש חנוכה הוא נסע לסייר בסיני ושנית מטום שהוא הבן היחיד במזכירות. נו, והוא התחיל לספר בהתלהבות על החברה. אך הוא דבר כ"כ מהיר, שלא תפסתי כמעט כלום. רק דבר אחד אני זוכר: הוא התלהב נורא מאספות החברה; - "השקט שט", אמר, "הוא ממש בלתי רגיל. ממש תענוג לנהל שיחה. מתחילים ב-8:30 בדיוק וב-8:45 כבר גמרו לדון בכל הסעיפים. ובכלל, החברה מתדללים לא לבלבל הרבה את המוח". ברחתי ממנו באמצע דבריו ושכחתי להודות לו, כי ראיתי מרחוק את דפנה, המדריכה של הנוער.

ראתי אחריה: "הי, דפנה, ספרי מה נשמע בנוער". "לך לעזעזל, מה נטפלת? כאילו טאחה לא יודע". "באמת לא" - עניתי בפחד. פתאום ראיתי שנים מהנוער מתקרבים בצורה וצעקות. עוד לא הספקתי לזוז. כה וכה ומיטהו שם לי רגל וטרח!!! נפלתי... דפנה עזרה לי לקום: "אך, עזוב, זה בכלל לא נורא. זה נקרא כבר מצב מצוי". נפרדתי ממנה בכעס.

הגעתי צולע לצריפים וצחק מתגלגל מאחד הצריפים הסכים ממני הכל. מהרתי לסם. פתאום שמעתי (קולו של יענק'לה) ואחרי זה צחוקה המתגלגל של אילנה. חיכך הבנתי - ישיבת ועדת החברות. סרתי משם שלא להפריע להם - הם היו עסוקים מאד.

הבנתי כה וכה והנה... בתיה, נציגת מערכת "עלומים" החקובה בהתגנב על בהונות רגליה אל הדרו של עמית, היא פתחה את הדלת ונכנסה. נמתחתי נורא. כעבור כמה שניות נפתחה פתאום הדלת והיא עפה משם. "אני לא אכתוב! שמעת? הבחנתי בקולו של עמית. חשתי לעזרתה, לשאלתי כיצד היא מרגישה ענתה בחוקף: "אין דבר, זה בסדר"! החלטתי לטוטט משם בין הצריפים. כעבור כמה דקות ראיתי מתקרבת טוב לאט ובשקט אל הדרו של יריק. ברחתי משם ומרחוק עוד שמעתי את דפיקת הדלת בחזקה.

נו, חברה, כשנכנסתי למועדון היה כבר מאוחר מאד. האור הבליט את הסוככים המב- היקים עם הציורים ההפוכים לפי המודרניזציה ה... הונה. על הקיר תלויה טבלה גדולה של ועדת הספורט. הטבלה מספרת על המבצעים השונים ומתחילה מהקטן ביותר שהיה בשעתו - "החנוכידה" וגומרת בארגון של הפסח. מבצע שכלל את הילדים מגיל שנה ועד 24. היה כתוב שם טרק ישראל יבניאלי לא הסתתף, כי הוא הרגיש לא טוב. בתוך ארון קטן בפניה עמד רדיו חדש ויפה. כתוב היה על הארון "לא לנגוע! אסור לשמוע רדיו מחשש קלקול"! אריה אוטר נכנס למועדון בקפיצה כשמקל בידו: "שמע, קבלנו היום מכתב מידיד - מוינה. הוא עושה שם חיים. הקים שם תא חסיבה, והספיק כבר ללמד אותם "קומה אחא" - בכלל חברה'מן, לא? אה, והכי חשוב - הוא שלח לנו חבילה עם המון שוקולד וסכריות"... אריה הוציא סוכריה אדומה ונתן לי: "חברה - לידיד יש טעם!".

כשיצאתי מהמועדון היה כבר חושך והירח הציץ אלי מביין ענפי העצים הגדולים ורחבי הנוף שהספיקו לגדול במהירות עקב הטפול המסור וארגון העבודה של ועדת הספורים. הלכתי ופתאום - בומס! נפלתי לתוך העלה. לשמע צעקתי הוזעקו למקום כמה חברה שהומילוני שבור ורצוף לחצים. "מה העניינים שם?" שאלתי נאנח. "מה אינך יודע? מסדרים שם מים חמים למקח לקראת הקיץ"... אך יופי, עוד מעט אפשר יהיה לפחות להתרחץ במים חמים...

בקיצור, כפי שאתם רואים, הכל רוחש פעילות ויש לציין שההתקדמות לגבי הש ליט הקודם היא בלתי רגילה ואסיים בחקוה - להתראות במסיבת הסיום בחופש הגדול.

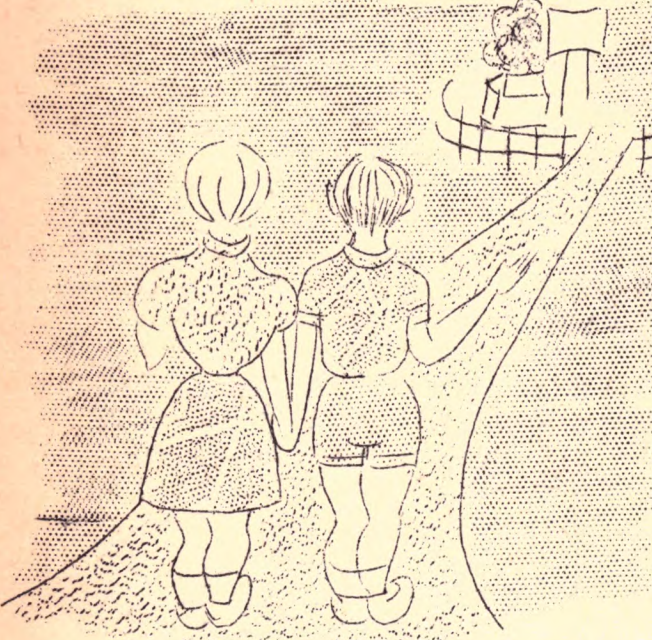
כתבנו הנודד.

קיון הפסיון

תקוה ואכזבה

קִיבוץ, זאת היתה מחטבת כל החברה בעיר. כולנו הערצנו את החיים המשותפים ואת הקרבה לחיי הטבע. בראותנו קיבוץ ניק בעיר, היינו מביטים בו ביראת כבוד. הערכנו את האדם שנתן חלקו לבניית הארץ, את האדם שבז לחיי התענוגות ואוהב את חיי העבודה, החיים הפשוטים. אפנו לחיות את חיי ילדי הקיבוץ, הילדים שחשבונו למלאי מרץ, לאלה שיגשמו את שאיפת הדור החדש. קוינו שבקיבוץ נהיה מאושרים, כבני הקיבוץ נחיה את חייהם ונאכל מלחמם.

ולכן בעזרת "עליית הנוער" הגענו לקיבוץ. עזבנו את העיר על כל שיש בה וכן הורים, אחים ואחיות ובני משפחה, כדי לעבור לחיים חדשים, לחיי קיבוץ. למזלנו יצא לנו להגיע לגבעת-חיים.

הגענו למסק. היינו חלשים ולא הכרנו איש, צפינו לעדוד מבני המסק והם עשו זאת - לימדונו הילכות הקיבוץ. אולם לאט לאט התאכזבנו. בני המסק עזבונו לבדנו בלי רע וידיד. מידי פעם פרצו ויכוחים בינינו והרגשנו הפליה בינם לבינינו. אלה היו הגורמים שהביאונו לזלזול ברכוש המסק ולא ראינו בו את ביתנו!

טנו תקוה, כי להבא יסופר המצב והיחס מצדם ומצדינו. קבוצת "שלהבת"

הערות המעורכת: לא נכחיש כי במסך פרק זמן די ארוך טובשו היחסים בין הגיל המקביל לקבוצת "שלהבת". אין כל הפליה בין ילדי המסק וביניכם, לא באוכל, לא בלבוש ולא בבית המגורים. חבל שאתם כה מזלזלים ברכוש וביחסכם לאנשים ולילדים, כי גם זה גורם לחידוד היחסים בין הצדדים. אם ישתפר המצב גם מצדכם, הרי במה-רה יתוקן המצב.

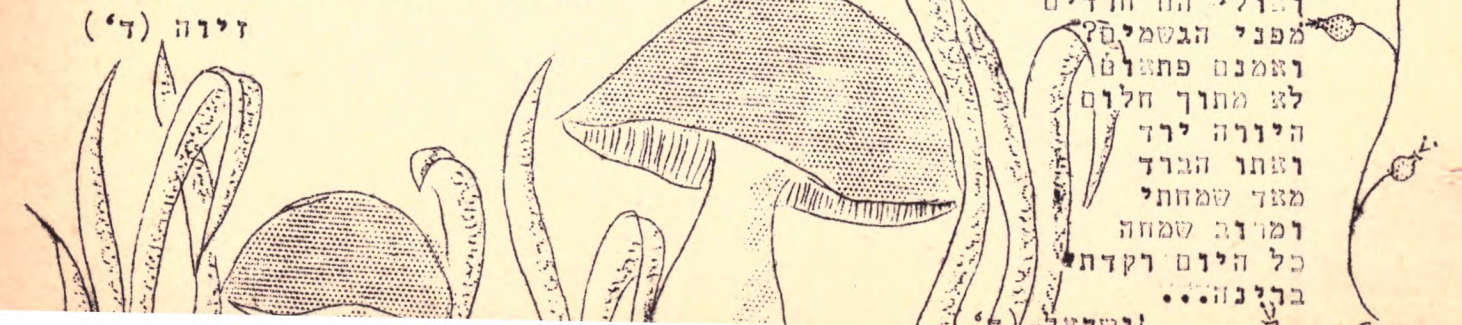
הדו-קור שירי חורף

סוף, סוף הגיע הגשם ועמו הקור והבוץ מחד והברכה והפוריות מאידך. כיצד הוא מחבטא אצל צעירינו?

היורה
בבוקר יצאתי לסדה הלכתי לראות את הנעטה ביער שמחים וששים עומדים העצים ומה הם עושים? אותם העצים לי השבתי כשהגיתתה שבתי

בכיתחנו
התחילו לרדת גשמי הברכה ואנו הילדים יושבים בכיתה ולומדים. והנה רעם חזק והגשם עדיין לא נפסק. אנו מציצים בחלונות וקוראים: "ברכה לסדנת" וכך כל היום אנו יושבים בכיתה ולומדים חשבון וסיפורי המקרא.

היורה
ובולי הם חרדים מפני הגשמים? ואמנם פתאום לא מתוך חלום היורה ירד ואתו הברד מאד שמחתי ומרוב שמחה כל היום רקדת ברינה...

זירה (ד')

צגש קת א: סטום בודאי עקום

סיכום השליש אצלנו

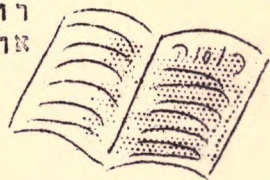
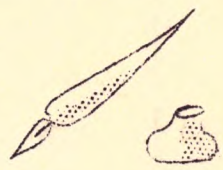
כִּיחַתְנוּ הַיָּאֵלִיכַחַה הַמְבוֹרַכַת בְּהַרְבֵּה דְבָרִים שְׂאִינֶם בְּנִמְצָא. מִסְפָּר הַיְלָדִים הוּזָר וְרַבִּים הַמְשׁוֹרְנֹת. מִפְּאֵת מִסְפָּרֵם הָרַב שֶׁל הַתְּלִמִּידִים, שׁוֹרֶרֶת בְּכִיתָה צְפִיפּוֹת וּמוֹרֵ: יוֹסֵר אוֹרֵר שִׁיּוֹם וּלְכֵן, כְּנִרְאָה, מוֹצִיאִים הַמּוֹרִים בְּכָל שְׁעוֹר מִסְפָּר הַגּוֹן שֶׁל חֲבֵרָה.

הַפְּנֵת שְׁעוֹרִים - זֶה דְבַר שְׂכַלֵּל אֵיךְ לְדַבֵּר בּוֹ, מְכִיּוֹן שׁוֹזָה בְּרוֹ מְאֵלִיו, שְׂכַל אַחַד עוֹשֶׂה אֵת הַשְּׁעוֹרִים; כְּמוֹבֵן מְעַצְמוֹ. בְּכַלֵּל, בְּעֵינֵיךְ שְׁעוֹרֵי בֵּית הַמּוֹרִים הֵם "הַיְזוֹן". לְמִשְׁל, עֲזוּרָה, נוֹתֵן לָנוּ רֵק 20 תְּרַגְלִילֵי אֶלְגֵּבְרָה ו-30 תְּרַגְלִילֵי גִיּוֹמְטְרִיָה עַל אָף זֶה שֶׁנִּרְאָה "מְבַקְשִׁים" עוֹד. הוּא דוֹקָא בַּחֹר טוֹב בְּדֶרֶךְ כְּלָל: אָף פַּעַם לֹא כוֹאֵב לוֹ, לְהַסְאִירָנוּ בְּכִיתָה בְּזִמָּן הַהַפְּסָקָה. אַתְמוֹל לְמַל, הוּא סִיִּים אֵת הַשְּׁעוֹר 21 דְקוֹת אַחַר הַזִּמָּן וְאֵז הָיוּ בְּכִיתָה - רֵק 3 יְלָדִים.

אֵלִיקוֹם נוֹתֵן לָנוּ כָּל יוֹם גְּלִיוֹנוֹת לְמַל: בְּשִׂאלוֹת וּטְבִלְאוֹת - וְהַכֵּל לַיּוֹם שִׁישִׁי; כְּדִי, שְׁבַתְחִילַת הַשְּׁבוּעַ ה- בֵּא תְהֵא סִיבָה מִסְפָּקַת לְצַעְקוֹת בְּשַׁפֵּע. יִתֵּר הַמּוֹרִים "דוּא-גִים" פַּחוֹת.

בְּחֵבְרָה, הַכִּיתָה שְׁלָנוּ גַם כֵּן "אַחַת מֵהַחֲבֵרָה". כָּל ה- יְלָדִים מְרַכְזִים וְעֵדָה כְּלִשְׂהִיא וְהוֹעֲדוֹת כִּידוּע, - פּוֹע-לוֹת נוֹרָא הַרְבֵּה. וְכְמוֹבֵן - שְׂהַכֵּל בְּזִכּוֹת בְּנֵי כִיתָה י'. פְּעִילוֹת הַכִּיתָה בְּתוֹכָה ג' כְּעִשְׂרֵיהַ בְּתַכְנֵה: יִשְׁנֵן מְסִי-בוֹת יוֹם הַוּלְדָת, בִּינְתִיִּים אֵלֵה, יְמֵי הַוּלְדָת מֵהַטְנָה ש-עֵבְרָה וּלְכֵן גַּם הַעוֹגוֹת יִבְשׁוֹת, וּמֵאוֹתָה סִיבָה מֵאֵב ה-רוּחַ יִרֹד לְפַעְמִים; אֲבָל הַבְּנִים מְצִילִים אֵת הַמַּצֵּב וּמ-אֲרֻגְנִים רִיקוּדִים עַד שְׁעָה מְאוּחֶרֶת.

עדה (י').

משימות לכיתה י' ב

בְּכַנֵּס כִּיתוֹת י' בַּהַטְנָה, הוֹחֵלֵט עַל חִלּוּקַת מְסִימוֹת לְחֲבֵרֵי הַכִּיתָה. מְסַלְלָנוּ הֵן כְּבוֹר חוֹלְקוֹ וְהַרְיֵהֵן לְפָנֵיכֶם.

אֵךְ כְּדִי שְׂתַבִּינוּ מֵה פְרוּשָׁה, שֶׁל הַמְלָה סוֹלִידְרִיוֹת חֲבֵרִיתִת, נְבִיאַת בְּפָנִיכֶם אֵת הַמְקָרָה הַבֵּא: כְּשִׁינּוֹן שְׂבַר אֵת חֲטָמוֹ, שְׂבַר אֲרִיָה אֵת סְנַטְרוֹ וְהָיוּ הַשְּׂנִיִּים "נִיִּצִים" עַל כֵּךְ שְׁעָה מְרוּבָה (עֲלִיכֶם לְדַעַת הֵם שְׂכָנִים ל-סַפְסֵל). הֵייתֶם בּוֹדְאֵי מְמַלְאִים פִּיכֶם שְׁחוֹק לְמִרְאָה רְצִינּוֹתָה שֶׁל הַכִּיתָה בְּרַגְעַ קְרִישִׁי זֶה וּלְמַחְאוֹת הַרוּגְזוֹ. כְּדִי שְׁלֹא נִסְטָה מִן הַשְּׂכִיל נַחֲזוֹר אֵל הַמְסִימוֹת שֶׁהוֹטְלוּ עַל הַי' ב' נִיקִים הַעוֹמְדִים לְסִיִּים אֵת בְּהִי' סַהַטְנָה.

אֶסְתֵּר ר: עֲבוּדָתָה תַּחְנַהֵל בְּצוֹרֶת וִיכּוּחַ. עֲלִיָה לְבַחֲרוֹר עֲבוּדָה עַל סַפֵּר מְסוּיִם וְלְהַתּוֹכַח עִמוֹ. חוֹדוֹ, כִּי לֹא עֲבוּדָה קְלָה הִיא זוֹ.

אֵילָה: כְּמוֹבֵן, בְּלִי בְעִיּוֹת וְקוֹשִׁי, תַּטּוֹל עֲלִיָה אֵת הַמְסִימָה הַאֲח-רֵאִית - עַל הַחֲשַׁמֵּל.

דוּב: לְכַתּוּב סַפֵּר "כִּיִּצַד מוֹצִיאִים וְעֵדוֹת מִן הַבוּץ", לְמַסֵּל, וְעֵדַת סַפּוֹרֵט. ו... פְּתוּחַ מַחְקֵר רְצִינִי עַל גִּינּוֹת נוֹי, בְּחִסּוֹתָה שֶׁל סִימָה.

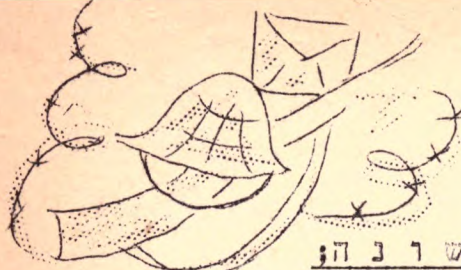
עֵדָה? בְּרוּר! - לְהַצְלִיחַ לְלַמֵּד אֵת הַכִּיתָה, אֵת רִיקוּד הַבֵּלֵט עַל הַקְרוֹחַ.

חַיִּים: פְּתוּחַ וּטְפוּחַ הַטְּפֵם, וְעֵדוּד שְׂאֵר הַבְּנִים לְאוֹתָה הַמְסִימָה. שָׂרָה ס: נֶאֱלָצְנוּ לְהַכְנֵעַ לְנַפְשָׁה הַרְבֵּה וְהַרְחַמְנִית. מְסִימָתָה תְהִיָה לְכֵן, תַּסְרוּגַת שֶׁל סוֹדְרִים לְמַעַן שִׁיְהָא חֵם לְחִיִּיל הַבוּדַד עִם נִטְקוֹ בְּעַמְדָה.

יִשְׂרָאֵל: הַמְסִימָה - לְטַכֵּם בְּקִיצוֹר אֵת תְּכֵנִיוֹתָיו וְתַפְקִידָיו שֶׁל ה-שְׁלוֹמְפּוֹרִלִּיטְרוֹן.

יָדִיד: אַחֲרוֹן וְדָאֵי חֲבִיב, לְאוֹר הַמְסִיבּוֹת הַאֲחֵרוֹנוֹת מְסִימָתוֹ תְהִיָה לֹא רֵק לְהַבִּיא וּיְנַאֲיוֹת וּזְכוּרוֹנוֹת נְעִימִים, אֲלֵא גַם לְדַאֲוֵג לְטוֹקוּלַד וּטְרַנְסְפוֹרַט לְכָל אוֹתָה בְּנִים יוֹצֵלְחִים.

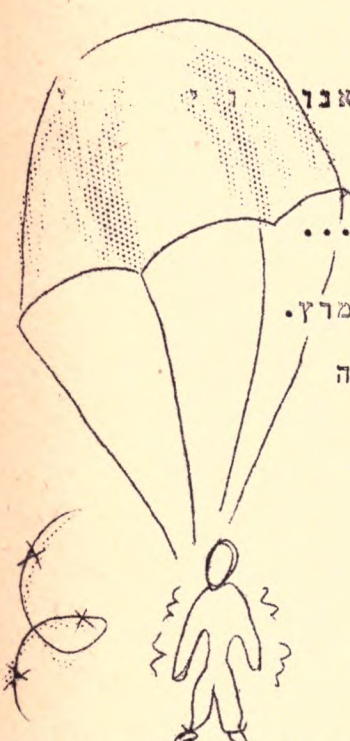

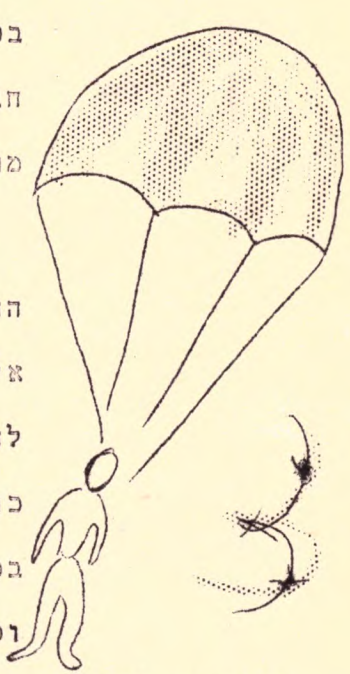
חילים כותבים

הצניחה הראשונה;

גמרנו את אמוני הצניחה על הקרקע אמונים אלה לא היחששים. הם כללו קפיצות מגבהים שונים וגלגולים בקשה ביותר היו קפיצות הסוינגים זוהי קפיצה מגובה של 40 מטר קטורים ברחמות מצנח ובחצי מטר מעל לקרקע נעצרים בפתאומיות. לאחר כל האמונים האלה, באה החוויה הגדולה ביותר והיא: הצניחה במלא מובן המילה. החברה מתרגשים, מתחילים להתעניין אוד בשלומם של שני.

בפנים המטוס לא נעים, הם וכולנו מצעים. אנו חגורים מצנחים ומוכנים להמראה. המנועים מתחילים לפעול, בדיקות אחרונות והמטוס זז... בזמן הטיסה אנו צועקים כדי לתת לטיס מרץ. החברה שרים, אך לא תמיהה הולך, כי השירה אינה מן הלב, אלא חיצונית, כדי להראות לחברה: "הנה אני כלל לא מפחד". האווירה כולה מחושמלת ולא נעים. כל אחד יושב במצב אחר וחושב על העתיד, ההורים, חבריו וכו'. ומרצדות מחשבות לאין ספור;

מגיעים למקום שטח הצניחה, נשמע צלצול במטוס, זהו הדבר המחריד ביותר בצניחה. המדריך נותן אות, אנו קמים מהספסלים, כל אחד בודק את המצנח של זה שלפניו וקורא במספרו. מעל הדלת נראה אור אדום. נשמעת קריאה: "הכוך". הראשון עומד ליד הדלת מוכן לזנק לתהום. לבסוף אור ירוק וקריאה: "קפוץ". רוח חזקה מעיפה אותנו לאחור. ברגע זה מאבדים את ההכרה, ולאחר 30 מטר נפתח המצנח. מקבלים חבלה קלה והמצנח פתוח ואז, צועקים מרוב שמחה.

באוויר טוהים כדקה, עד שהרגלים עומדות על האדמה.

לצאב - החלפה פהירה

מבחינה